

Bijzonder sterke trek van *Megalornis grus* (L.)
in den herfst van 1929.

Tusschen 18 October en 22 October 1929, resp. den eersten en laatsten datum, zijn er dit najaar over Winterswijk een zeer groot aantal Kraanvogels naar het Zuiden getrokken. Vooral 20 October was er een sterke trek. Er zijn hier toen zeker 15 troepen van 100, 200 en meer overgevlogen; totaal wel 2000 stuks. Zoo vele en zoo groote troepen zijn hier in jaren niet waargenomen. Of dit een gevolg is van het gunstige weer, of doordat de trek meer naar het Westen is verlegd, valt moeilijk uit te maken.

A. TH. TEN HOUTEN.

Charadrius morinellus L. op den doortrek te Hoek van Holland.
(Met Plaat IX, fig. 2)

In de eerste week van September 1929 vertoefde er aan den Hoek van Holland een troepje Morinelplevieren, dat bij voorkeur op een eenigszins schraal begroeid terrein verblijf hield. Op 3 September werden er 11 geteld, den volgenden dag waren er 12. Dit nieuw aangekomen exemplaar was nog in onvolkomen zomerkleed met grijze borst en donkerbruinen buik; de anderen droegen jeugd- of winterkleed. Dankzij hun makheid konden M. RUTTEN en N. TINBERGEN hen herhaaldelijk en met goed gevolg uit de hand fotografeeren, zooals de bijgaande foto aantoont.

RED.

Charadrius dubius curonicus Gm., broedvogel van Soest.

De Kleine Plevier broedvogel der Soester zandverstuivingen? Dit werd voor mij een probleem, sinds ik op 1 Juli 1928 een exemplaar van *Charadrius dubius curonicus* ontdekte op een weinig doorzocht terreingedeelte. In 't verloop van 't volgende drietal weken ontmoette ik een tweede exemplaar. Voor mij zelf concludeerde ik met een paartje te doen te hebben: hun „geagiteerde” gebaren — tijdens vlucht en ren over 't zand — alsmede hun angstkreten maakten op mij den indruk, dat zij bezorgd waren voor het lot van hetzij hun jongen, hetzij een laat legsel. In deze opvatting werd ik versterkt, nadat ik hen in een gevecht zag gewikkeld met overtrekkende kraaien. Dagenlange onderzoekingen in uitgestrekt gebied — zandvlakten, hier en daar met een weinig grint, heibrokjes, lage dennen- en berkenaanplant — leidden niet tot het vinden van legsel of jongen. (Men zie mijn uitvoerige beschrijving in De Tooi der Getijden, Laren, 1928).

In 1929 ontmoette ik op 9 Mei in hetzelfde gebied een paartje: althans twee in elkaars nabijheid loopende vogels. Van dien dag begonnen — niet zelden in samenwerking met Ds. J. I. VAN SCHAICK te Soest — mijn nieuwe nasporingen, die ik de geheele Meimaand voortzette, zij het zonder vrucht. Ik deel dit mee om aan te toonen, hoe moeilijk *Charadrius dubius curonicus* is te verschalken, vooral in